

CONSTANTIN MOLOCE

Pastor biserica Betania, București

Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu: „Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic” și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, deci, și pocăiește-te! Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.

Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.

Apocalipsa 3.14-22

Biserica din Laodicea - Biserica vremurilor din urmă (Apocalipsa 3.14-22)

SCURTĂ PREZENTARE A CELOR ȘAPTE BISERICI DIN APOCALIPSA

Laodicea este ultima dintre cele 7 biserici din Asia (descrise în Apocalipsa cap. 2 și 3) care au primit câte o scrisoare din partea Domnului. Biserica din Laodicea reprezintă, dacă ținem cont de evoluția în timp, biserica zilelor noastre.

Biserica din Laodicea este cea care prefigurează creștinătatea apostată din vremea din urmă, ce este gata să satisfacă drepturile omului mai degrabă decât cele ale lui Dumnezeu - să democratizeze excesiv Biserica, să justifice aspirațiile poporului, să exercite ea însăși dreptatea sau răzbunarea în locul lui Dumnezeu.

Să trecem în revistă evoluția caracteristicilor bisericilor prezentate în cap. 2 și 3, atât pe orizontală cât și pe verticală.

- Biserica din Efes (dorit) se caracterizează prin părăsirea dragostei dinții și prin formalism și oboseală în viața spirituală.

- Biserica din Smirna (smirnă) se caracterizează prin suferință, persecuție și martiraj.

- Biserica din Pergam (pentru căsătorii) se caracterizează prin amestec și prin acceptarea compromisurilor.

- Biserica din Tiatira (a jertfi) se caracterizează prin învățături greșite și prin reguli omenești care au luat locul Cuvântului lui Dumnezeu.

- Biserica din Sardes (cei care scapă, rămășița) se caracterizează prin somn spiritual și prin cultul amintirii, ceea ce duce la moarte spirituală.

- Biserica din Filadelfia (dragoste frățească) se caracterizează prin putere în slăbiciune, credincioșie și fidelitate față de Cuvânt.

- Biserica din Laodicea (drepturile poporului) se caracterizează prin

iluzii, stare călduță și automulțumire dar și prin inconștiență, împietrire și orbire. Pune accentul pe dreptatea sau judecata poporului (laos = popor; dikaios = drept) și este singura biserică în care lipsește elementul pozitiv.

CETATEA LAODICEA CADRU ISTORIC, GEOGRAFIC ȘI CULTURAL

Laodicea era o cetate bogată în sudvestul Frigiei, în provincia romană Asia. Inițial s-a numit Diospolis, cetatea lui Zeus (Jupiter la romani). Regele seleucid Antiochus al II-lea (261-246 î. Hr.) a mărit-o și i-a schimbat numele în cel al soției sale, Laodice. Cetatea se afla în valea fertilă a râului Lycus (afluent al Meanderului) în apropiere de Hierapolis și Colose. Era numită „Laodicea pe Lycus” pentru a o deosebi de alte orașe cu același nume. Se afla la întretărirea unor drumuri comerciale foarte importante din Asia Mică. Această poziție strategică a făcut din acest oraș un centru comercial prosper. Era un centru bancar important și un centru de schimb. Cicero, în anul 51 î.Hr. a schimbat aici bani în drum spre provincia romană Cilicia. În anul 60 d.Hr. a avut loc un puternic cutremur care a distrus orașul, dar localnicii au refuzat ajutorul trimis de senatul roman. Era renumit și pentru stofa din lână neagră lucioasă, produsă de oi autohtone din valea Lycus. Din acea stofă se confecționau mantii negre (haine vestite), cât și covoare din această lână. Existau școli medicale de oftalmologie și era renumit pentru colirul faimos ce se fabrica cu ajutorul unei pudre numită „balsam de Frigia”, pentru tratarea bolilor de ochi. De aici, legătura cu versetele 17 și 18. Zeul vindecător era Esculap (la romani) sau Asclepios